

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 21. veljače 2021.

[Multimedia]

Duh Sveti potiče i nas u korizmi ući u pustinju

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Prošle srijede pokorničkim obredom pepeljenja započeli smo korizmu. Danas, na prvu nedjelju ovog liturgijskog vremena, Božja riječ pokazuje nam kako plodonosno proživjeti četrdeset dana koji vode godišnjoj proslavi Uskrsa. To je put koji je prošao Isus, a koji Evanđelje, u jezgrovitom Markovom stilu, sažima riječima da se, prije nego će započeti svoje propovijedanje, povukao na četrdeset dana u pustinju, gdje ga je Sotona iskušavao (usp. 1, 12-15). Evanđelist naglašava da „*Duh* nagna [Isusa] u pustinju“ (r. 12). Duh Sveti, koji je sišao na nj netom nakon krštenja koje je primio od Ivana na rijeci Jordanu, isti taj Duh sada ga tjera da ode u pustinju, da se suoči sa Zavodnikom, da se bori protiv đavla. Čitav Isusov život stavljen je pod znak Duha Božjeg koji ga oživljava, nadahnjuje i vodi.

Ali pomislimo na pustinju. Zadržimo se na trenutak na tom prirodnom i simboličkom okruženju, toliko važnom u Bibliji. Pustinja je mjesto gdje Bog govori čovjekovu srcu i gdje izvire molitveni odgovor, odnosno to je pustinja samoće, srce odvojeno od drugih stvari i sâm, u toj samoći, otvara se Riječi Božjoj. Ali to je također mjesto kušnje i napasti, gdje Napasnik, iskorištavajući ljudsku slabost i potrebe, progovara svojim lažljivim glasom, koji je alternativa Božjemu, progovara alternativnim glasom koji ti pokazuje drugi put, drugi put na kojem čovjek biva prevaren i izigran. Napasnik zavodi. Naime, tijekom četrdeset dana koje je Isus proživio u pustinji započinje „dvoboj“ između Isusa i đavla, koji će završiti Mukom i križem. Cjelokupna Kristova služba borba je protiv Zloga u njezinim mnogostrukim očitovanjima: ozdravljenje od bolesti, izgon zloduha iz opsjednutih, opraštanje grijehâ. Nakon prvog razdoblja u kojem Isus pokazuje da govori i djeluje snagom Božjom, čini se kao da je đavao u premoći kada Sin Božji biva odbačen, napušten i, na kraju,

zarobljen i osuđen na smrt. Čini se da je đavao odnio pobjedu. No, smrt je zapravo bila posljednja „pustinja“ kroz koju treba proći da bi se jednom zasvagda pobijedilo Sotonu i oslobodilo sve nas od njegove moći nad nama. I tako je Isus pobijedio u pustinji smrti da bi pobijedio o uskrsnuću.

Svake godine, na početku korizme, ovo nam Evanđelje o Isusovim kušnjama u pustinji doziva u pamet da je kršćanski život, Gospodinovim stopama, bitka protiv duha zla. Pokazuje nam da se Isus spremno suočio s Napasnikom i izvojevao pobjedu nad njim; istodobno nas podsjeća da je đavlu dana mogućnost da i na nas djeluje napastima. Moramo biti svjesni prisutnosti tog lukavog neprijatelja, koji želi našu vječnu propast i naš neuspjeh, te se pripremiti da se obranimo od njega i svladamo ga. Božja nam milost jamči, vjerom, molitvom i pokorom, pobjedu nad neprijateljem. Ali želim naglasiti jedno: u napastima Isus nikada ne razgovara s đavolom, nikad. U cijelom svom životu Isus se nikada nije upuštao u razgovor s đavlom, nikada. Ili ga tjera iz opsjednutih ili ga osuđuje ili, pak, pokazuje njegovu zlobu, ali nikada se ne upušta u dijalog. U pustinji se čini da postoji jedan dijalog jer mu đavao nudi tri stvari, a Isus mu odgovara. Ali Isus ne odgovara svojim riječima, nego odgovara Božjom riječi, s tri odlomka iz Svetoga pisma. I ovo moramo i mi svi učiniti. Kad se zavodnik približi, počinje nas zavoditi: „Misli na ovo, čini ono...“. U napasti smo zapodjenuti razgovor s njim, kao što je to učinila Eva; a ako uđemo u dijalog s đavolom bit ćemo poraženi. Zapamtite to dobro i usadite to u svoje srce: s đavolom se nikada ne razgovara, nema toga dijaloga koji bi bio moguć. Samo Božja riječ.

U vremenu korizme Duh Sveti potiče i nas, kao što je nagnao i Isusa, da uđemo u pustinju. Ne radi se – vidjeli smo – o fizičkom mjestu, nego egzistencijalnoj dimenziji u kojoj ćemo šutjeti, slušati Božju riječ, „da bi se u nama dogodilo istinsko obraćenje“ (*Zborna molitva Prve korizmene nedjelje B*). Ne plašiti se pustinje, nastojati izdvojiti više trenutaka za molitvu, tišinu, ući u samoga sebe. Ne bojati se. Pozvani smo hodati Božjim stazama, obnavljajući obećanja svojega krštenja: odreći se Sotone, svih zavođenja njegovih i svih djela njegovih. Neprijatelj vreba, budite oprezni. Ali nikad ne razgovarajte s njim. Povjerimo same sebe majčinskom zagovoru Djevice Marije.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

Upućujem svoj srdačni pozdrav upućujem svima vama, Rimljanima i hodočasnicima. Posebno pozdravljam poljske vjernike. Danas moje misli lete u svetište Płock, u Poljskoj, gdje se prije devedeset godina Gospodin Isus očitovao svetoj Faustini Kowalskoj, povjerivši joj posebnu poruku Božjeg milosrđa. Zahvaljujući svetome Ivanu Pavlu II. ta se poruka pronijela cijelim svijetom i nitko drugi nego samo Evanđelje Isusa Krista, umrloga i uskrsloga, daje nam Očevo milosrđe. Otvorimo mu svoje srce govoreći s vjerom: „Isuse, uzdam se u Tebe“.

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana